

ת"פ 57642/05/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו אלהווא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57642-05-19 מדינת ישראל נ' אבו

אלהווא(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד תמר טופז שם טוב

המאשימה

נגד

מוחמד אבו אלהווא ע"י עו"ד אחמד

עוואודה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בחמש עבירות של סחר בסמים ועבירה אחת של ניסיון להדחת קטין לסם. ואלו עובדות כתב האישום:

על פי האישום הראשון, ביום 30.4.19 פנה אל הנאשם שוטר, אשר התחזה לנער בן 15 וביקש לקנות ממנו סמים. השניים סיכמו, כי הנאשם ימכור לשוטר 3 גרם קנבוס בעבור 240 ש"ח. ביום 2.5.19 בשעה 10:30 מכר הנאשם לשוטר 1.5 גרם קנבוס, בעבור 230 ש"ח. בשל המעשים מושא אישום זה הורשע הנאשם בעבירות סחר בסמים וניסיון הדחת קטין.

על פי האישום השני, ביום 3.5.19 מכר הנאשם לשוטר כ- 2.5 גרם קנבוס בעבור 240 ש"ח.

על פי האישום השלישי, ביום 8.5.19 מכר הנאשם לשוטר 4 טבליות MDMA בעבור 380 ש"ח.

על פי האישום הרביעי, ביום 13.5.19 מכר הנאשם לשוטר 4 טבליות MDMA בעבור 380 ש"ח.

על פי האישום השישי, בימים 16.5.19 עד 20.5.19 שוחחו הנאשם והשוטר ולאחר משא ומתן סוכם, כי הנאשם ימכור לשוטר 20 טבליות סם ופלטה של חשיש בעבור 5,500 ש"ח. ביום 20.5.19 בשעה 9:50 נפגשו השניים, והנאשם מכר לשוטר 97 גרם חשיש ו- 20 טבליות MDMA בעבור 5,500 ש"ח.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, על פיו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בו, ללא הסכמה בשאלת העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, בין היתר בשים לב לכך שסבר שהוא מוכר סמים לנער בן 15, וכן

לסוגי הסמים אותם מכר הנאשם וכמויותיהם. לאור אלה טענה, כי מתחם העונש ההולם את מכלול מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין 24 חודשים ועד 48 חודשים. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן גילו והעדדר הרשעות קודמות, בקשה לגזור עליו עונש בצידו התחתון של המתחם, קרי 24 חודשי מאסר ולהטיל עונשים נלווים ובהם מאסר מותנה, קנס וחילוט של מכשיר הטלפון שלו.

ב"כ הנאשם טען ביחס לעבירות, כי הנאשם אינו סוחר סמים "קלאסי" וכי מעשיו קרובים יותר לתיווך, שכן הרווח שלו מהעסקאות היה זעום, והסוכן הוא שפנה אליו וביקש ממנו כי ימכור לו סמים. עוד טען, כי אין מדובר בהדחת קטין לסם, שכן גם אם השוטר אמר לנאשם כי הוא בן 15, למעשה מדובר בבגיר. לענין קביעת העונש בתוך המתחם, הפנה הסניגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא אדם צעיר, המתפקד באופן נורמטיבי בעבודתו. בהקשר זה טען, כי הנאשם נעצר עד תום ההליכים רק משום שלא היה בידו להציג חלופת מעצר הולמת.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. לדבריו הוא אינו עבריין, אלא חי חי' עמל ומתפרנס בכבוד וכל מבוקשו הוא להביא את ארוסתו מירדן ולהתחתן עמה.

מתחם העונש ההולם

הנאשם מכר סמים לשוטר (שהתחזה כנער בן 15) חמש פעמים לאורך תקופה של כחודש. מכלול המעשים מהווה ארוע עבריני אחד לצורך קביעת המתחם.

חומרתן של עבירות סמים בכלל ברורה וידועה. מדובר בנגע, הגורם לנזקים חברתיים קשים, אשר פסיקה עקבית הדגישה כי על בתי המשפט להעביר מסר ברור וחד בדבר הפסול שבהן והצורך להטיל בגין עונשים מרתיעים:

ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עברינים בכוח מלשלוך ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ר' גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חי' אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעברינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

במיוחד בדברים אמורים ביחס ל MDMA, אשר נזקי השימוש וסכנותיו נסקרו בהרחבה בת"פ (ב"ש) 8113/08, מדינת ישראל נ' רפי:

התכונות המעוררות של הסם גורמות ללחץ דם גבוה ודופק מהיר, הפרעות בקצב הלב והתכווצויות. בעת השימוש נמצא הלב לעיתים במצבי לחץ היכולים לגרום התקף לב. כמו כן נצפו מקרים של שטפי דם במוח. שימוש באקסטזי תוך כדי פעילות גופנית מאומצת, כזו הנעשית במסיבות ריקודים, עלול לגרום עלייה מסוכנת בטמפרטורת הגוף (עד למעלה מ- 43 מעלות צלזיוס). זוהי אחת מהשפעות המזיקות של האקסטזי על הגוף, והיא קשורה בהרס מנגנון בקרת הטמפרטורה במוח, שהשימוש באקסטזי מוביל אליו. עליית טמפרטורת הגוף וההתייבשות הנלווית אליה יכולות לגרום סיבוכים שונים במערכת זרימת הדם, השפעה על הלב וכדומה. הביטוי לכך יכול להיות בתחושות כמו עוויתות שרירים ודופק לב מואץ עד אבדן הכרה ומוות. ישנם דיווחים מארצות שונות על מקרי מוות במסיבות של צרכני אקסטזי, וסביר להניח שנפגעים שמצאו במסיבות כאלו את מותם הם אלו שהרשו לעצמם להתנסות בחומר מבלי שידעו שבזמן מאמץ פיזי האקסטזי גורם להשפעות גופניות תובעניות מידי לגוף. השפעות נוספות: השימוש באקסטזי גורם התרחבות האישונים, ראייה כפולה, הפרשת ריר או יובש בפה, ירידה בתיאבון, נוקשות בלסתות, בחילה, אי יציבות בקרסוליים.

השימוש באקסטזי גורם למוח נזק, וזה יכול להיות בלתי הפיך. בניסוי בקופים מצאו לאחרונה ששבע שנים לאחר מתן החומר עדיין נותר בעינו הנזק המוחי. לכן יש סבירות גבוהה שגם אצל בני אדם שצורכים אקסטזי בקביעות יהיה הנזק המוחי בלתי-הפיך. השימוש באקסטזי פוגע בנורונים במוח שמשחררים חומר כימי חשוב לפעולת המוח - סרוטונין, לנורונים אלו יש תפקיד חשוב וישיר בוויסות התנהגויות שונות, כמו תוקפנות, מצבי רוח, פעילות מינית, שינה, רגישות לכאב. לאחרונה הראו מדענים שאצל משתמשים קבועים באקסטזי (MDMA) נמצא נזק מוחי הקשור גם לבעיות זיכרון. שימוש באקסטזי יכול לגרום גם לפגיעה בכבד, במערכת הכליות ובשרירים."

חומרה יתרה נודעת לעבירות של מכירת סמים לקטין. הפגיעה בערכים המוגנים מתעצמת במידה ניכרת, כאשר סמים נמכרים לקטין, אשר גופו ונפשו עדיין בתהליכי התפתחות, והנזק העלול להגרם לו כתוצאה מצריכת סמים גדול בהרבה מאשר לבגיר - ובמיוחד כאשר מדובר בקטין כבן 15. ר' למשל ע"פ 1653/98 נודי אלחסוב נ' מדינת ישראל:

"הדחת קטין לסמים הינה מן העבירות החמורות שבדין העונשין. אין צורך שנאריך דיבור על מלחמת החורמה ששומה על כולנו להילחם ב"מוות הלבן"; והרי מלחמה היא שאין בה רחמים. אם-כך בעבירות סמים על דרך הכלל, לא-כל-שכן בהדחת קטנים לשימוש בסם, עבירה שהעונש הקבוע בצידה הוא 25 שנות מאסר. נזכור כי עונש מאסר עולם שאינו עונש חובה הינו מאסר בן 20 שנה (סעיף 41 לחוק העונשין), והנה בענייננו מצא המחוקק לנכון לקבוע עונש שהוא ארוך מעונש של מאסר עולם. חומרה זו, למותר לומר, מחייבת את בתי-המשפט."

אני ער לכך שרוכש הסמים היה שוטר, אשר התחזה לקטין, ועל כן למרבה המזל פוטנציאל הנזק הטמון במעשים לא מומש. עם זאת, מעובדות האישום בו הודה הנאשם עולה, כי השוטר הציג עצמו כנער בן 15, וחרף זאת לא נרתע הנאשם ומכר לו חמש פעמים סמים, לרבות MDMA, תוך הגדלת הכמויות אותן סיפק מפעם לפעם.

בקביעת מתחם העונש, אביא בחשבון את סוגי הסם וכמויותיו ושוויי הכספי, וכן את העובדה שהנאשם סבר כי רוכש הסם הוא נער בן 15. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין 18 חודשים ועד 45 חודשים.

נתונים שאינם קשורים לעבירות

הנאשם יליד 1995, מאורס, אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי קודם למעצרו תפקד באופן נורמטיבי, עבד כטבח והיה המפרנס העיקרי של משפחתו. שירות המבחן העריך, כי ברקע המעשים רצון להפיק רווחים קלים, על רקע המצוקה הכלכלית בה היתה משפחתו שרויה.

הנאשם קיבל אחריות למעשיו, הביע עליהם חרטה ואמר כי מבין את הפסול והחומרה שבהם. להערכת שירות המבחן, הנאשם אינו זקוק להליך שיקומי, שכן תפקודו קודם למעצרו היה תקין.

לאור אלה המלצת שירות המבחן היתה להשית על הנאשם עונש מאסר, תוך התחשבות בגילו הצעיר, עברו הנקי ויתר נתוניו האישיים.

דין והכרעה

מכלול השיקולים פועל לזכותו של הנאשם: מדובר באדם צעיר, ללא הרשעות קודמות, אשר קיבל אחריות למעשיו, הביע עליהם חרטה ומבקש לשוב לשגרת חייו. לאור כל אלה, צודקת המאשימה כי יש להשית על הנאשם את הרף הנמוך של המתחם. ב"כ הנאשם לא ביקש לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום, אך ראיתי בכל זאת לציין כי במכלול הנסיבות לא היה לכך מקום גם לו היתה עולה בקשה, שכן מדובר במי שבחר לעבור עבירות חמורות מתוך שיקול כלכלי טהור.

בנסיבות הענין לא ראיתי הצדקה להורות על חילוטו של מכשיר הטלפון של הנאשם ויש להחזירו. לאור תקופת המאסר שגזרתי על הנאשם, גם לא ראיתי מקום להטיל קנס.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם.
- ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת סמים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג חשוון תש"פ, 21 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.